

VERVOLG VAN BLADZIJDE 12

in 1973, dus volgens jullie artikel zou ik nog maar zo'n 5 jaar te leven hebben. Wat voor zin heeft het dan nog moeite te doen om te studeren, om het te maken in het leven! Waarom zou ik er dan nog voor moeten zorgen dat ik er goed uitzie? Jullie geven een al te negatief beeld over mucoviscidose, vind ik. Het mag dan een chronische ziekte zijn, ik vind dat jullie het niet als dodelijk moeten omschrijven. Want ook gezonde mensen voelen zich wel eens minder goed. En er zijn ook andere ziektes waar je aan dood kunt gaan, en bij zo'n artikel zie je niet de kop "Zij die gaan sterven groeten u". Ik hoop dat jullie eindelijk eens doorhebben dat niet alles

op een sarcastische manier moet worden uitgedrukt.

Een nog niet stervende 15-jarige mucopatiënt.

Muco (2)

Naar aanleiding van uw artikel "Zij die gaan sterven groeten u", verschenen in Humo van 25.01.89, zouden wij uw aandacht willen vestigen op het feit dat het Zeepreventorium sedert 18.07.88 door het RIZIV erkend is als mucoviscidose-revalidatiecentrum. Het identificatienummer dat aan onze inrichting werd toegekend is 7.76.501.81

I. Delhem

Adm. Directeur

Zeepreventorium, De Haan.

Rijkswacht

Na lectuur van het artikel van Hilde Geens (De bende van Nijvel, tweede bedrijf: Hugo Coveliers), wens ik nog andere mistoestanden bij de Rijkswacht aan te klagen. Met name op technisch vlak, meer bepaald wat betreft de gevaarlijke antenemasten en gebrekkige radioverbindingen. Niet lang geleden had er een overval plaats te Ruisbroek. De vlak in de buurt zijnde "zwaantjes" konden met hun radio geen verbinding tot stand brengen zodat zij de vogels moesten laten vliegen. De slechte radioverbindingen bij het Heyseldrama kent ondertus-

sen iedereen, maar hoe komt dat allemaal? Dat de "antenne" de belangrijkste schakel is in een verbinding staat als een paal boven water, maar op dit punt is er de afgelopen 20 jaar zoveel geknoeid bij de Rijkswacht, tot in 1984, toen klacht werd ingediend bij het Hoog Comité van Toezicht. De man die bij de Rijkswacht bepaalt welke soort antenne gebruikt moet worden is een burger. Deze man zit op de Hogere Directie Logistiek (HDL), gevestigd aan de P. Eudore Devroyestraat te Brussel. Bijna al de antennes die de Rijkswacht gebruikt zijn van hetzelfde merk. Een ander merk van gelijkwaardige kwaliteit dat toch goedkoper is maakt geen enkele kans. Zo werd in 1988 bij één aankoop van 1 miljoen frank, 250.000 frank teveel uitgegeven, omdat het merk Katrein gewoonweg veel duurder was. Reeds in 1984 contacteerde ik kapitein Hartert (HDL). Ik schreef hem zelfs een brief en vroeg hem hoe het komt dat hun "bevriende" firma CBT minder goed werk aflevert en toch steeds door HDL (adjutant Bracconier) wordt gecontacteerd om bijvoorbeeld in het district Turnhout herstellingen te komen uitvoeren. En dat terwijl dit district op nauwelijks 5 km van mijn huis verwijderd is. Waarom moet een firma uit Brussel in Turnhout herstellingen komen doen terwijl het ook anders kan? Ik protesteerde destijds bij de ministers van Landsverdediging Vreven en De Donnea, alles tevergeefs. Intussen zijn er verschillende fraudezaken aan het licht gekomen. Het is bewezen is dat alle Rijkswachtantennes die vóór 1984 geplaatst werden (op enkele uitzonderingen na) een publiek gevaar betekenen, omdat de spankabels waarmee de masten opgespannen werden niet de vereiste breekkracht hebben of omdat de funderingszolen niet de vereiste veiligheidsniveaus tegen kantelen hebben. Dat is onder andere het geval met de 36 meter hoge mast van de verkeerspost op de Herbouvillekaai in Antwerpen, met de 36 meter hoge mast in Leopoldsborg en nog vele andere. Bij de uitvoering van werken is op grote schaal geknoeid en dit over een periode van ongeveer 20 jaar. De lastenboeken voor antenemasten van de Rijkswacht worden opgesteld door het Ministerie van Openbare Werken. Deze lastenboeken staan vol enorme industriële blunders, die ik al jarenlang signaleer, ook aan kolonel Demuyt, hoofd van de dienst gebouwen bij de Rijkswacht. De Rijkswacht zou aan deze toestand niets kunnen doen. Volgens lt.-kolonel Demuyt mogen zij alleen maar betalen en wordt alles beslist door het

B.E.E. Hoewel de firma CBT uit Brussel ook knoeiwerk afleverde (zoals de 36 meter mast van de Rijkswacht in de Korte Vlierstraat in Antwerpen) blijft dit nog altijd de liefkoosde leverancier van de Rijkswacht. Onlangs werd nog een mast geplaatst voor het crisiscentrum van de Rijkswacht te Zaventem. Deze zone valt onder de regionale bevoegdheid van adjutant Le Bas van de Rijkswacht. Als enige mocht CBT een prijsopoffering doen om deze installatie te plaatsen. Op technisch vlak zijn al die Rijkswachtantennes een grote flop, vandaar dat zij soms tegen elkaar moeten zeggen: "Ik zie u wel, maar ik hoor u niet". Het meest gebruikte type kabel (RG 213/U) voldoet niet eens aan de militaire specificaties en wordt steeds bij dezelfde firma aangekocht. Maar dat gebeurt dan wel steeds voor bedragen die net niet hoog genoeg zijn om een "markt" te moeten uitschrijven, zoals zij dat noemen, zo is concurrentie uitgesloten. De specialisten van de Rijkswacht zelf komen blijkbaar niet aan hun trekken, want voor de minste kleinigheid moet men een beroep doen op de "burger". In Mechelen werd een antenne vervangen terwijl er eigenlijk alleen maar een kabel moest worden omgewisseld. Deze fout werd noch door de firma Autophon, noch door de technische mensen van de Rijkswacht zelf opgemerkt. Men vroeg de antenne te vervangen, en toen werd vastgesteld dat er gewoon een verkeerde antenne op een verkeerd toestel aangesloten was. De antenne was ondertussen al op de mast gezet en mocht dan ook blijven staan. De kosten (40.000 F) zijn voor de gemeenschap. Totaal nutteloos! Voor de motoren zijn speciale antennes nodig. De firma die deze antennes kan leveren ligt bij de Rijkswacht niet goed genoeg in de kast. Om beter in de kast te komen moet men regelmatig bij de ARCA in Drogenbos binnenlopen, dat is althans wat kolonel W. mij in het oor fluisterde. De antennes die aanvankelijk op de motoren werden gezet, voldeden niet; de spiksplinternieuwe BMW's vielen stil als de zender in werking kwam. De ontsteking van de motor was blijkbaar niet genoeg afgeschermd. Alle details omtrent de Rijkswachtantennes op een rijtje zetten zou een hele Humo vergen. Ik tracht het publiek alleen maar duidelijk te maken dat het ook wat de aankoop van materieel bij de Rijkswacht niet pluis is. Men omzeilt de wet bij het vragen naar prijzen en morst met het geld van de belastingbetaler.

E. Verbeeck, Ravels.

DE MAN IN HET VENSTER ■